

Del af Betænkningen sige, at hele Udvalget er enig i at ville have store Offre for vort Fædrelands Selvopholdelsesret, og saa i den sidste Del af deres Betænkning knytte Ønsken af disse Offre til en Betingelse, som de, som forstandige Mænd, meget godt vide, for lang Tid vil være aldeles uopfyldelig. Men dertil skal jeg komme senere; for Diebliffet skal jeg beskæftige mig med den første Del af Betænkningen, og det staar da for mig, hvad jeg sagde før, som om det egentlig var mod et andet Forslag end det, der fra Flertallets Side foreligger, at denne Mindretallets Betænkning er rettet. Det meget ærede Mindretal siger nemlig, at det ikke kan gaa ind paa at gøre Hovedstadens Forsvar til Lyngdepunktet i vor Forsvarsplan; thi bemærker det ærede Mindretal, en saa stor Fæstning, som dette forudsætter, kan vort lille Land ikke tilvejebringe Besætningen til, eller overkomme at betale. Nu er der jo dog et stort Spring mellem disse to Ting. De, der ville gøre Hovedstadens Forsvar til Lyngdepunktet i vor Forsvarsplan, ere, kan jeg sige, os Alle, og det ærede Mindretal med, hvorimod de, som ville lægge denne Lyngde paa det Punkt, at gøre Hovedstaden til en stor Fæstning, er et meget mindre Antal. Det ærede Mindretal har selv i alle dets Forslag, ligesom Folkethinget i det Forslag, vi have modtaget fra det, gjort Hovedstadens Forsvar til Lyngdepunktet i vort Forsvar. Det fremgaar allerede af de Offre, som der siges at skulle bruges til Flaadens Udvikling. Dertil sigter, hvad der i dette Forslag er bevilget til flydende Forter, og til disse 800 Søminer, der rigtignok kræve flere Stationer eller Anlæg end de to flydende Forter, og dertil sigter ogsaa Algersøund; thi Algersøund er et Udenvært for Kjøbenhavn, som Flaaden maa støtte sig til for at forhindre en Overtogelse af de Tropper, og af det Materiel, som Fienden maa overføre for at angribe Hovedstaden. Men alle disse Foranstaltninger, som saavel Folkethingets Forslag som ogsaa dette Thing ville fremme, sigte jo allesammen til Sjællands Forsvar, og derved tillige til Hovedstadens Forsvar. — Der er altsaa ikke i den Henseende nogen Forskel mellem Mindretallet og Flertallet. — Med Hensyn til at gøre Kjøbenhavn til en Fæstning, er der jo kun Uenighed mellem det ærede Mindretal og et enkelt Medlem af Udvalget, den ærede Ordfører, samt med et Mindretal i Folkethinget. I alt Fald er jeg med de to ærede Medlemmer, som danne Mindretallet i Landstingets Udvalg, enig i at fravaade at gøre Kjøbenhavn til en stor Fæstning, saaledes som et Mindretal i Folkethinget har antydet at ønske, og Grunden, hvorfor jeg ikke vil gaa ind paa det, i det Mindste ikke i Diebliffet, skal jeg ganske kort angive at være den, at jeg ikke tror, at det vil være muligt, at de Forudsætninger for, at en saadan Fæstning kan holdes og forsvares, kunne skaffes tilstede. Jeg har i de sidste Dage

læst et lille Skrift af en Generalstabsofficer, hvilket jeg finder særdeles fornuftigt affattet og særdeles vel skrevet, angaaende Kjøbenhavns Befæstning ved fremstude Forter. Og saa i dette Skrift paavises det, at Betingelserne for, at en saadan Fæstning kan blive af virkelig Nytte, ville være, at den hele Hærstyrke kan være koncentreret paa Sjælland, og at det vil være meget tvivlsomt, om denne Koncentration ved en Krigs Udbrud kan naaes. Men dette hele Spørgsmaal om at gøre Kjøbenhavn til en Fæstning ligger jo slet ikke for. Med Undtagelse af et enkelt Medlem af Udvalget er der jo ikke fra dettes Flertals Side sagt et Ord om, at vi ville denne Befæstning om Kjøbenhavn. Altsaa, paa dette Punkt, med Hensyn til Lyngdepunktet for vort Lands Forsvar tror jeg, at de to ærede Medlemmer have Ret, naar de ville føre Strid med os Andre, thi et saadant Stridspunkt foreligger ikke fra Flertallets Side overfor Mindretallet. Men demom ere vi, som jeg har paavist, enige, at Lyngdepunktet for vort Lands Forsvar nødvendig maa ligge ved Hovedstaden, fordi Hovedstadens Erobring vil være ensbetydende med hele Landets Underkæmpelse. Jeg tror, at naar Flaaden kan holde sig i vore Farvande, vil der ikke være nogen stor Fare for, at der vil blive forsøgt en Landgang. Jeg tror, at ethvert Landgangsforøg vil blive udsat, indtil Fienden har undertvunget, hvad vi have i vore Bælt til at modsætte os Landgangen, og derfor lægger jeg særlig Bægt paa, at Flaadens Udvikling skrides saa hurtig og rask frem som muligt, og derfor har jeg deltaget i at foreslaa, at de omhandlede Summer 1.080,000 og 360,000 Kr. skulle benyttes til Flaadens Forøgelse, idet jeg derved tillige har ønsket, at det maatte betegnes, at Flaadens Forøgelse maatte ske hurtig, og at det ikke er tilstrækkeligt, at der bygges paa vort eget Værft, men at vi tillige saa snart som muligt maa søge at erhverve Skibe fra andre Værfter. Det meget ærede Mindretal har ogsaa selv tilkendegivet, at hvad der nu bevilges, forudsætter en Supplerings i Østertiden, og dette gjælder navnlig overfor de to flydende Forter. Det ærede Mindretal har selv erkendt, at det Forsvar, som det har tænkt sig, skulde ske af Kjøbenhavn ved Hjælp af flydende Forter og Søminer, paa ingen Maade kunde være fyldestgjort ved de to flydende Forter og Søminer, men at det maa udstrækkes paa en ganske anden Maade. Det er et stort Spørgsmaal, som jeg iøvrigt skal overlade til den ærede Ordfører nærmere at behandle, hvorvidt det Forsvar, som gennem de ærede Medlemmers Forslag om de flydende Forter skal tilvejebringes, naar det bliver fuldt udført, enten i Beføstning eller i Tid vil blive meget billigere end de Forter, som foreslaas fra Flertallets Side; men paa Spørgsmaalet om disse Forters Betydning iøvrigt skal jeg, da jeg mangler den tekniske Kundskab til at bedømme det, ikke indlade mig. Det er kun klart for mig, at med Hensyn til de 800 Søminer,